

OPIS NAJWAŻNIEJSZYCH INSTYTUCJI PRZYWOŁYWANYCH W PRACY

BFA – *Boao Forum for Asia* (Forum Azjatyckie BOAO) – nazywane czasem Azjatyckim Davos z uwagi na bezpośrednie wzorowanie się jego pomysłodawców (25 państw Azjatyckich oraz Australii) na funkcjonowaniu WEF, to forum międzyrządowej wymiany poglądów zainicjowane w 2001 roku. Nazwa organizacji pochodzi od chińskiej miejscowości Bo’ao w prowincji Hainan, w której znajduje się jej główna siedziba. Zasadniczym celem forum jest określanie wspólnych dla regionu celów rozwoju gospodarczego oraz integracji, a następnie podejmowanie działań w celu ich realizacji. Forum organizuje coroczne konferencje, wzorowane na konferencjach odbywających się w Davos, na których spotykają się szefowie rządów lub strategicznych departamentów państw członkowskich, podejmując bieżące tematy geopolityczne i ekonomiczne. W 2023 roku tematem przewodnim konferencji był: *An Uncertain World: Solidarity and Cooperation for Development amid Challenges* (Niepewny świat: Solidarność i Współpraca na rzecz Rozwoju w obliczu wyzwań).

Coalition for Epidemic Preparedness Innovations (Koalicja na Rzecz Innowacji z Zakresu Gotowości Epidemicznej) – organizacja, na którą pomysł został po raz pierwszy zaprezentowany w 2015 roku na łamach „The New England Journal of Medicine”. W artykule *Establishing a Global Vaccine-Development Fund*, w którym o zasadności powołania takiego podmiotu wypowiedzieli się między innymi brytyjski badacz medyczny Jeremy Farrar (dyrektor Wellcome Trust), amerykański lekarz Stanley A. Plotkin (współodkrywcą szczepionki przeciwko różyczce) oraz amerykański ekspert w dziedzinie chorób zakaźnych Adel Mahmoud (twórca szczepionki przeciwko HPV). Formalnie koalicję uruchomiono jednak dopiero w 2017 roku w Davos. Do grona początkowych inwestorów, wnoszących wkład w wysokości 460 mln USD, należały rządy Niemiec, Japonii i Norwegii oraz takie podmioty transnarodowe, jak The Wellcome Trust i Fundacja Gates’a. Kluczowym i zasadniczym celem tej koalicji jest opracowanie technologii pozwalającej na skrócenie czasu opracowywania nowych szczepionek.

Council for Inclusive Capitalism (Rada do spraw Kapitalizmu Inkluzywnego) – powstała z inicjatywy Lynn Forester de Rothschild oraz kilkudziesięciu innych inwestorów grupa, stawiająca sobie za cel „prawdziwą zmianę” globalnego systemu ekonomicznego. Osoby zaangażowane w jej pracę planują osiągnąć powyższe w drodze realizacji takich zadań, jak promocja partnerstwa publiczno-prywatnego, dekarbonizacji świata i realizacji celów zrównoważonego rozwoju. W 2019 roku grupa nawiązała współpracę z papieżem Franciszkiem, który oficjalnie poparł jej działania, wyrażając nadzieję, że przyczynią się one do „reformowania kapitali-

zmu [...] dla dobra ludzkości” oraz zapewnienia, by sprzyjał on „sprawiedliwości, integracji i zrównoważonemu rozwojowi”. Pośrednio prace tej grupy przyczyniają się do wdrażania celów Agendy 2030 oraz promocji osiągnięć technologicznych IV rewolucji przemysłowej.

C4IR – *Centre for the Fourth Industrial Revolution* (Centrum ds. IV rewolucji przemysłowej) – powstała w 2017 roku w następstwie opublikowania przez pomysłodawcę Światowego Forum Ekonomicznego, Klausa Schwaba, książki *The Fourth Industrial Revolution* (IV Rewolucja Przemysłowa) globalna platforma skupiająca się na inkluzywnym zarządzaniu technologią i odpowiedzialną transformacją cyfrową. W 2018 roku do jej sieci włączyły się dwa pierwsze państwa: Japonia i Indie, aktualnie zaś aż 23 kraje są oficjalnie zaangażowane w działania grupy. Do głównych pól technologii, znajdujących się w zakresie zainteresowań tej organizacji należy zaliczyć: sztuczną inteligencję i technologię uczenia maszynowego, technologie kosmiczne, bioekonomię i technologie związane z klimatem i rolnictwem.

ECFR Warsaw – *European Council on Foreign Relations Warsaw* – regionalny oddział powstałego w 2007 roku think-tanku o nazwie Europejska Rada Spraw Zagranicznych. Polska filia działa od 2011 roku przy Fundacji Batorego. Pierwszym dyrektorem Warszawskiego Biura był Konstanty Gebert, zaś aktualnie funkcję tę sprawuje Piotr Buras. W swoim działaniu w sposób szczególny skupia się na idei partnerstwa wschodniego, bilateralnych relacji z Turcją i Rosją oraz analizą sytuacji międzynarodowej Polski w obszarze Europy i strukturach Unii Europejskiej.

GFEMS – *Global Found to End Modern Slavery* (Globalny Fundusz na rzecz Zakończenia Współczesnego Niewolnictwa) – międzynarodowy fundusz, który rozpoczął swoją formalną działalność w 2016 roku, w wyniku uzyskania od rządu USA dofinansowania na swoje cele statutowe w wysokości 150 mln USD. W kolejnych latach był on silnie dotowany przez Stany Zjednoczone, a także Norwegię. Fundusz opiera się na ścisłej kooperacji z osobami, które przeżyły i doświadczyły zjawiska współczesnego niewolnictwa. Z ich pomocą eksperci funduszu starają się budować globalny ruch przeciwko handlowi ludźmi. Trzy główne formy ich działalności to: wspieranie lokalnych aktywistów, których działania są zbieżne z celami Funduszu, finansowanie ruchów społecznych i organizacji o zbliżonym zakresie działania oraz poszukiwanie i współpraca z partnerami społecznymi w celu popularyzacji idei walki ze współczesnym niewolnictwem.

Global Future Councils (Globalne Rady Przyszłości) – międzynarodowa sieć kontaktów, wymiany wiedzy i doświadczeń, skupiona wokół agendy WEF i przez nią prowadzona. Na stałe zrzesza około 600 liderów – osób posiadających silny wpływ na swoje otoczenie zawodowe i społeczne, ze środowisk takich, jak społeczności akademickie, biznesowe, polityczne czy NGO. Oficjalnym celem organizacji jest identyfikowanie i rozpowszechnianie transformacyjnych pomysłów o potencjale globalnego wpływu na międzynarodowe relacje gospodarcze i polityczne. W założeniu, w swoich pracach, działania Rady mają opierać się na trzech filarach – innowacyjnym myśleniu, specjalistycznej wiedzy naukowej i interdyscyplinarnemu podejściu naukowemu. Kadencja członka Rady trwa dwa lata.

Global Future Council on the Future of Geopolitics (Globalna Rada do Spraw Przyszłości Geopolityki) – jedna z oficjalnych agend Światowego Forum Ekonomicznego, zajmująca się pracą nad ożywieniem współpracy i kooperacji w coraz bardziej spolaryzowanym społeczeństwie globalnym. Aktualnie prezesem rady jest Samir Saran, zaś przewodniczącą Rady Powierniczej – Jane Harman.

IBC – *International Business Council Of The World Economic Forum* – działająca w ramach WEF pod nazwą Międzynarodowej Rady Biznesu organizacja, wspierająca WEF ekspercką wiedzą i doświadczeniem z zakresu ekonomii i biznesu. Najnowszym przykładem takiej współpracy było wypracowanie w 2021 roku przy pomocy ok. 60 ekspertów z IBC tzw. wskaźników kapitalizmu interesariuszy (*Stakeholder Capitalism Metrics*).

IGWEL – *Informal Gathering of World Economic Leaders* (Nieformalne Spotkanie Liderów Światowych) – odbywające się w ramach WEF spotkania kluczowych decydentów w zakresie gospodarki, na których, w nieformalnej atmosferze i bez obecności dziennikarzy, podejmowane są istotne z punktu widzenia międzynarodowej ekonomii tematy i zagadnienia. Na początku funkcjonowania IGWEL (1982 rok), na zebraniach dominowały cztery zagadnienia: międzynarodowy system walutowy, stosunki handlowe, relacje na linii wschód – zachód i północ – południe, jednak obecnie do tematyki spotkań włączane są także zagadnienia związane z bezpieczeństwem żywnościowym, ochroną zasobów i walką z ubóstwem. Główną zaletą tego podmiotu z punktu widzenia jego uczestników jest możliwość wypracowywania kompromisów i podejmowania decyzji w nieformalnym, niekontrolowanym przez dziennikarzy, zamkniętym środowisku.

KPCh – Komunistyczna Partia Chin – wywodząca się z tzw. Ruchu 4 maja (początkowo wyłącznie studenckiego ruchu społecznego nawołującego do odrzucenia postanowień Traktatu Wersalskiego i odejścia od projapońskiej polityki rządu Chin) partia polityczna, powstała oficjalnie w lipcu 1921 roku. Na przestrzeni ponad 100 lat swojego istnienia przeszła liczne przemiany ideologiczne, począwszy od marksizmu-leninizmu, przez jego chińską odmianę – maoizm, kończąc na swoistej odmianie kapitalizmu upaństwowionego. W 2002 roku jako oficjalną agendę partii przyjęto obowiązującą w przeszłości tzw. Zasadę Trzech Reprezentacji – konsensusu politycznego, rozwoju kultury i zwiększenia produkcji. O ile w momencie swojego powstania liczyła jedynie 57 członków, to obecnie możemy mówić o jej powszechnym charakterze w społeczeństwie kontynentalnych Chin – na koniec 2016 roku liczyła ok. 86 mln członków. Formalnie najważniejszym decyzyjnym ciałem partii jest odbywający się co 5 lat Zjazd KPCh, na który ok. 2000 delegatów wybierają jednostki elektorskie w liczbie 40. Głównym organem wykonawczym, wprowadzającym w życie ustalenia Zjazdu, jest zaś, sprawujący władzę w okresach 5 lat pomiędzy kolejnymi spotkaniami organu ustawodawczego, Komitet Centralny.

Network of Global Agenda Councils – założona w 2008 roku sieć, składająca się z uczestniczących w jej pracach wyłącznie na zaproszenie, ekspertów z określonych dziedzin wiedzy i nauki. Jej głównym celem jest sporządzanie analiz i doradzanie określonym agendum w ramach działalności Światowego Forum Ekonomicznego. Przykładową formą działania sieci jest *Global Agenda Council on the Role of Faith*, działająca w latach 2014–2016, która w toku swoich prac pod przewodnictwem Chrisa Seiple opracowała raport *The Role of Faith in Systematic Global Challenges*, w którym przedstawiła szereg potencjalnych narzędzi, służących szerzeniu zrozumienia i tolerancji w ramach różnych wyznań, co wpisuje się w ekumeniczną i globalistyczną agendę Forum.

The World Council of Religious Leaders – Światowa Rada Liderów Religijnych – działająca we współpracy z ONZ organizacja międzynarodowa stawiająca sobie za cel rozwój światowego pokoju. Pomimo że nie jest oficjalną agendą Organizacji Narodów Zjednoczonych i nie jest od niej zależna strukturalnie, wspiera ją w wypełnianiu jej zadań, między innymi w szerzeniu wzajemnego zrozumienia i szacunku

między wyznawcami różnych religii. Stanowi eklektyczną organizację, promującą praktykowanie wartości zaczerpniętych z różnych prądów filozoficznych i teologicznych. Odpowiada za organizację takich przedsięwzięć, jak Centrum Odpowiedzialnego Przywództwa czy Milenijny Szczyt Pokojowy 2000.

UNGC – *United Nations Global Compact* – powołana w 2000 roku przez Sekretarza Generalnego ONZ, Kofi Annana, największa na świecie platforma współpracy na rzecz zrównoważonego rozwoju, skupiająca podmioty profesjonalne, głównie z obszaru biznesu. Działa jako niewiążący pakt zawiązany w ramach ONZ, do którego firmy mogą dobrowolnie przystępować. Obecnie zrzesza ok. 22 000 członków z całego świata, którzy podejmują starania w celu implementacji 10 zasad z obszarów praw człowieka, prawa pracy i walki z korupcją. Do najważniejszych postulatów organizacji należy zaliczyć następujące hasła: „Biznes powinien wspierać i szanować ochronę proklamowanych na arenie międzynarodowej praw człowieka” oraz „Biznes powinien promować zapobiegawcze podejście do zmian klimatycznych”.

World Economic Forum Fellows (Współpracownicy Forum Ekonomicznego) – grupa partnerów i osób stowarzyszonych wokół WEF, które jako wiodący eksperci z określonych dziedzin, od ekonomii po politykę społeczną czy biznes, są okresowo zapraszani do współpracy w ramach przygotowywania oficjalnej agendy Światowego Forum Ekonomicznego w Davos. Ich aktywność jako interesariuszy Forum wpisuje się w promowaną przez Klausa Schwaba ideę kapitalizmu interesariuszy, rozumianego jako włączanie do współdecydowania osób odczuwających bezpośrednie skutki decyzji politycznych.